

τσιγκέλι

τσιγκέλι κ. **τσεγκέλι**, **το**, ουσ. [<τουρκ. çengel], σιδερένιο άγκιστρο, σιδερένιος γάντζος στον οποίο κρεμούν τα κρέατα: «ο χασάπης κρέμασε το αρνί στο τσιγκέλι». Υποκορ. **τσιγκελάκι**, **το** (βλ. λ.).

- μουστάκι σαν τσιγκέλι ή μουστάκια σαν τσιγκέλι, το μουστάκι που οι δυο άκρες του είναι στριμμένες προς τα πάνω, όπως και η αιχμηρή άκρη του τσιγκελιού: «είχε ένα μουστάκι σαν τσιγκέλι || τα μουστάκια του ήταν σαν τσιγκέλι || κάθε τόσο έστριβε το μουστάκι του, που ήταν σαν τσιγκέλι»·

-του βγάζεις τα λόγια με το τσιγκέλι ή του παίρνεις τα λόγια με το τσιγκέλι, βλ. λ. [λόγος](#)·

-του τα βγάζεις ένα ένα με το τσιγκέλι ή του τα βγάζεις με το τσιγκέλι ή του τα παίρνεις ένα ένα με το τσιγκέλι ή του τα παίρνεις με το τσιγκέλι (ενν. τα λόγια), βλ. φρ. του βγάζεις τα λόγια με το τσιγκέλι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας